PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

2007/0228(CNS)

11.7.2008

*

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli krajów trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji
(COM(2007)0637 – C6-0011/2007 – 2007/0228(CNS))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczyni: Ewa Klamt

Sprawozdawca komisji opiniodawczej(*):
Jan Tadeusz Masiel, Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

(*) Procedura obejmująca zaangażowane komisje – art. 47 Regulaminu

Objaśnienie używanych znaków

*	Procedura konsultacji *większość oddanych głosów*
**I	Procedura współpracy (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
**II	Procedura współpracy (drugie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***	Procedura zgody *większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, za wyjątkiem przypadków ujętych w art. 105, 107, 161 i 300 Traktatu WE oraz w art. 7 Traktatu UE*
***I	Procedura współdecyzji (pierwsze czytanie) *większość oddanych głosów*
***II	Procedura współdecyzji (drugie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólne stanowisko wymagana większość głosów ogólnej liczby posłów do PE, by odrzucić lub wprowadzić poprawki do wspólnego stanowiska*
***III	Procedura współdecyzji (trzecie czytanie) *większość oddanych głosów, by zatwierdzić wspólny projekt*

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki do tekstu legislacyjnego

W poprawkach Parlamentu zmiany zaznaczone są ***wytłuszczonym drukiem i kursywą***. W aktach zmieniających powtórzone bez zmian fragmenty obowiązującego przepisu, do którego Parlament - w przeciwieństwie do Komisji - proponuje poprawki, zaznaczane są **wytłuszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [...]. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów tekstu legislacyjnego w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

SPIS TREŚCI

Strona

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....5

UZASADNIENIE 28

PROJEKT REZOLUCJI LEGISLACYJNEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli krajów trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji
(COM(2007)0637 – C6-0011/2007 – 2007/0228(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

– uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0637),

– uwzględniając art. 63 ust. 3 lit. a) oraz ust. 4 traktatu WE, na mocy których Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0011/2007),

– uwzględniając art. 51 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, jak również Komisji Rozwoju (A6-0000/2008),

1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;

2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;

3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;

4. występuje o rozpoczęcie postępowania porozumiewawczego przewidzianego we wspólnej deklaracji z dnia 4 marca 1975 r., jeżeli Rada uznałaby za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu;

5. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;

6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 2 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(2a) Rada Europejska na nadzwyczajnym szczycie w Tampere w dniach 15–16 października 1999 r. uznała potrzebę harmonizacji ustawodawstwa krajowego dotyczącego warunków przyjmowania i pobytu obywateli krajów trzecich. W tym kontekście Rada stwierdziła w szczególności, że Unia Europejska powinna zapewnić sprawiedliwe traktowanie obywateli krajów trzecich przebywających legalnie na terytorium państw członkowskich oraz że bardziej zdecydowana polityka w zakresie integracji powinna zmierzać do przyznania im praw i obowiązków porównywalnych do praw i obowiązków obywateli Unii.

Or. de

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 5 a preambuły (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(5a) W obliczu nasilania się zjawiska globalizacji rynku pracy Unia Europejska powinna zwiększyć swoją atrakcyjność dla pracowników, zwłaszcza pracowników wysoko wykwalifikowanych, pochodzących z krajów trzecich. Realizację tego celu może ułatwić przyznanie przywilejów, np. odstępstw od pewnych przepisów, a także umożliwienie łatwiejszego dostępu do przydatnych informacji.

Or. de

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 10 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(10) Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić elastyczny system wjazdu dostosowany do zapotrzebowania, w oparciu o obiektywne kryteria, takie jak minimalny próg wynagrodzenia porównywalny z poziomem wynagrodzenia w państwach członkowskich oraz kwalifikacje zawodowe. W celu zagwarantowania minimalnego poziomu harmonizacji warunków przyjmowania na terytorium UE konieczne jest ustalenie wspólnego, minimalnego współczynnika krajowego progu wynagrodzenia. Państwa członkowskie powinny wyznaczyć krajowe progi wynagrodzenia stosownie do sytuacji na wewnętrznym rynku pracy oraz swojej ogólnej polityki imigracyjnej.	(10) Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić elastyczny system wjazdu dostosowany do zapotrzebowania ***państw członkowskich***, w oparciu o obiektywne kryteria, takie jak minimalny próg wynagrodzenia porównywalny z poziomem wynagrodzenia w państwach członkowskich oraz kwalifikacje zawodowe. W celu zagwarantowania minimalnego poziomu harmonizacji warunków przyjmowania na terytorium UE konieczne jest ustalenie wspólnego, minimalnego współczynnika krajowego progu wynagrodzenia. Państwa członkowskie powinny wyznaczyć krajowe progi wynagrodzenia stosownie do sytuacji na wewnętrznym rynku pracy oraz swojej ogólnej polityki imigracyjnej.

Or. de

Poprawka 4

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 11 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(11) Należy ustanowić odstępstwa od wymogu dotyczącego wysokości wynagrodzenia przewidzianego w systemie podstawowym w stosunku do wysoko wykwalifikowanych wnioskodawców w wieku poniżej 30 lat, którzy, ze względu na stosunkowo niewielkie doświadczenie zawodowe i status na rynku pracy, mogą	***skreślony***

nie być w stanie spełnić wymogów dotyczących wynagrodzenia obowiązujących w systemie podstawowym lub którzy zdobyli wyższe wykształcenie w Unii Europejskiej.

Or. de

Poprawka 5

Wniosek dotyczący dyrektywy
Punkt 24 preambuły

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(24) Państwa członkowskie powinny wprowadzić w życie przepisy niniejszej dyrektywy bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, ***język,*** religię lub światopogląd, poglądy polityczne lub inne, przynależność do mniejszości narodowej, stan majątkowy, urodzenie, niepełnosprawność***, wiek*** lub orientację seksualną, w szczególności zgodnie z dyrektywą Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne i dyrektywą Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy.	(24) Państwa członkowskie powinny wprowadzić w życie przepisy niniejszej dyrektywy bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, religię lub światopogląd, poglądy polityczne lub inne, przynależność do mniejszości narodowej, stan majątkowy, urodzenie, niepełnosprawność lub orientację seksualną, w szczególności zgodnie z dyrektywą Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne i dyrektywą Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy.

Or. de

Uzasadnienie

Kryteria takie jak wiek i język nie mogą prowadzić do dyskryminacji podczas wyboru obywateli krajów trzecich. Przede wszystkim znajomość języków jest niezbędnym warunkiem skutecznej integracji na rynku pracy, a tym samym koniecznym kryterium wyboru w ramach systemu punktowego, dlatego ten antydyskryminacyjny zapis nie może mieć zastosowania do przepisów dotyczących warunków wjazdu i pobytu obywateli krajów trzecich.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) „praca w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji" oznacza ***rzeczywiste i efektywne*** świadczenie***, pod kierunkiem innej osoby,*** pracy, ***za którą pracownik otrzymuje wynagrodzenie i*** która wymaga kwalifikacji wyższego wykształcenia lub ***co najmniej trzech lat równorzędnego doświadczenia zawodowego***;	b) „praca w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji" oznacza świadczenie pracy w ***charakterze pracownika***, która wymaga kwalifikacji wyższego wykształcenia lub ***wyższych kwalifikacji zawodowych***;

Or. de

Uzasadnienie

Ponieważ wniosek dotyczący dyrektywy ma objąć jedynie pracowników otrzymujących wynagrodzenie, proponuje się użycie terminu „pracownik", który został już zdefiniowany w orzecznictwie ETS i obejmuje dotychczasową definicję – „rzeczywiste i efektywne świadczenie, pod kierunkiem innej osoby, pracy, za którą pracownik otrzymuje wynagrodzenie". Skreślono odniesienie do „równorzędnego doświadczenia zawodowego" oraz zastosowano termin „wyższe kwalifikacje zawodowe", zdefiniowany odpowiednio w art. 2 lit. h).

Poprawka 7

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) „błękitna karta UE" oznacza zezwolenie opatrzone nazwą „błękitna karta UE", uprawniające posiadacza do pobytu i legalnej pracy na terytorium UE oraz do przenoszenia się do innego państwa członkowskiego w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji na warunkach niniejszej dyrektywy;	c) „błękitna karta UE" oznacza zezwolenie opatrzone nazwą „błękitna karta UE", uprawniające posiadacza do pobytu i legalnej pracy na terytorium UE oraz do przenoszenia się ***zgodnie z przepisami rozdziału V*** do innego państwa członkowskiego w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji na warunkach niniejszej dyrektywy;

Or. de

Uzasadnienie

Przeniesienie do innego państwa członkowskiego jest możliwe jedynie na warunkach określonych w rozdziale V.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera g

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
[Poprawka nie dotyczy polskiej wersji językowej.]	

Or. de

Poprawka 9

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera h

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
h) „wyższe kwalifikacje zawodowe” oznaczają ***kwalifikacje poświadczone dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji wyższego wykształcenia lub trzech lat równorzędnego doświadczenia zawodowego***;	h) „wyższe kwalifikacje zawodowe” oznaczają ***doświadczenie zawodowe wynoszące co najmniej sześć lat, z czego przynajmniej dwa lata na eksponowanym stanowisku, które są równorzędne kwalifikacjom wyższego wykształcenia***;

Or. de

Uzasadnienie

Termin „kwalifikacje poświadczone dokumentem” jest w tym kontekście mylący, ponieważ kwalifikacji tych nie można nabyć poprzez doświadczenie zawodowe. Został on więc zastąpiony terminem „kwalifikacje zawodowe” w celu wyraźniejszego odróżnienia od definicji „kwalifikacji wyższego wykształcenia”. „Równorzędne doświadczenie zawodowe wynoszące co najmniej sześć lat” wynika z dostosowania do dyrektywy 2005/36/WE (art. 16 i nast.), zgodnie z którą do uznania doświadczenia zawodowego wymagany jest z reguły dużo dłuższy czas szkolenia niż trzy lata.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera i

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
i) „doświadczenie zawodowe” oznacza faktyczne i legalne wykonywanie danego zawodu.	i) „doświadczenie zawodowe” oznacza faktyczne i legalne wykonywanie danego zawodu ***potwierdzone wszelkimi dokumentami wydanymi przez organy publiczne, np. świadectwem pracy, zaświadczeniem o ubezpieczeniu społecznym lub zaświadczeniem podatkowym***.

Or. en

Poprawka 11

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 2 – litera i a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ia) „zawód regulowany” oznacza działalność zawodową lub zespół działalności zawodowych, których podjęcie, wykonywanie lub jeden ze sposobów wykonywania jest związane, bezpośrednio bądź pośrednio, na mocy przepisów prawnych lub administracyjnych, z posiadaniem określonych kwalifikacji zawodowych; jednym ze sposobów wykonywania działalności jest w szczególności używanie tytułu zawodowego zastrzeżonego na mocy przepisów prawnych lub administracyjnych dla osób posiadających określone kwalifikacje zawodowe;

Or. de

Poprawka 12

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) przebywających w państwie członkowskim jako osoby ubiegające się o przyznanie ochrony międzynarodowej lub w ramach programów ochrony tymczasowej;	a) przebywających w państwie członkowskim jako osoby ubiegające się o przyznanie ochrony międzynarodowej lub w ramach programów ochrony tymczasowej ***lub też oczekujących na decyzję o swoim statusie po złożeniu wniosku o pozwolenie na pobyt z jednego z tych powodów***;

Or. de

Poprawka 13

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 3 – ustęp 2 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
f) wjeżdżają do państwa członkowskiego na podstawie zobowiązań zawartych w umowie międzynarodowej, dotyczących ułatwienia wjazdu i czasowego pobytu niektórych kategorii osób fizycznych związanych z wymianą handlową lub inwestycjami;	f) *którzy* wjeżdżają do państwa członkowskiego na podstawie zobowiązań zawartych w umowie międzynarodowej, dotyczących ułatwienia wjazdu i czasowego pobytu niektórych kategorii osób fizycznych związanych z wymianą handlową lub inwestycjami***,*** ***w szczególności pracowników przeniesionych w ramach jednego przedsiębiorstwa, usługodawców kontraktowych i absolwentów szkół wyższych odbywających staż, objętych zobowiązaniami podjętymi przez Wspólnotę Europejską w ramach Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (GATS)***;

Or. de

Poprawka 14

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 4 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania korzystniejszych przepisów dotyczących ***warunków wjazdu i pobytu*** osób, do których dyrektywa ma zastosowanie, z ***zastrzeżeniem warunków wjazdu do pierwszego państwa członkowskiego***.	2. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania korzystniejszych przepisów *krajowych* dotyczących osób, do których dyrektywa ***ta*** ma zastosowanie, w ***stosunku do następujących jej przepisów:***
	a) art. 5 ust. 2 w przypadku zamieszkania w drugim państwie członkowskim;
	b) art. 12, art. 13 ust. 1 i 2, art. 14 i 16, art. 17 ust. 4 i art. 20.

Or. de

Uzasadnienie

Wniosek dotyczący dyrektywy ma na celu stworzenie jednolitych warunków dostępu wysoko wykwalifikowanych obywateli krajów trzecich do pracy we wszystkich państwach członkowskich. Należy unikać odstępstw od podstawowych kryteriów przyjmowania, wymienionych w art. 5 ust. 1. Uzasadnione wydaje się jednak przyznanie państwom członkowskim możliwości pozytywnej korekty limitu dochodów, określonego w art. 5 ust. 2, w przypadku wyjazdu do drugiego państwa członkowskiego.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 – ustęp 1 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
a) przedkłada ważną umowę o pracę lub wiążącą ofertę pracy dotyczącą zatrudnienia przez okres co najmniej jednego roku w danym państwie członkowskim;	a) przedkłada ważną w ***świetle prawa krajowego*** umowę o pracę w ***zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji*** lub ***odpowiednią*** wiążącą ofertę pracy dotyczącą zatrudnienia przez okres co najmniej jednego roku w danym państwie członkowskim;

Or. de

Uzasadnienie

Ze względu na subsumcję zmierzającą do celu dyrektywy niezbędne jest zawarcie w art. 5 najważniejszego wymogu – wykonywania pracy wymagającej wysokich kwalifikacji – jako pierwszego kryterium przyjmowania (w odniesieniu do przenoszenia się do innego państwa członkowskiego termin ten funkcjonuje już jako założenie faktyczne w art. 19).

Poprawka 16

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 – ustęp 1 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) ***spełnia określone w ustawodawstwie krajowym warunki*** wykonywania ***przez obywateli UE*** zawodu regulowanego***, określonego w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy***;	b) ***w przypadku*** wykonywania zawodu regulowanego – ***przestrzega przepisów obowiązujących obywateli Unii zgodnie z prawem krajowym***;

Or. de

Uzasadnienie

Poprawka służy wyjaśnieniu dodatkowych wymogów w przypadku wykonywania zawodów regulowanych.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 – ustęp 1 – litera c

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
c) w przypadku zawodów nieregulowanych – przedkłada dokumenty poświadczające właściwe wyższe kwalifikacje zawodowe w zawodzie lub sektorze określonym w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy;	***skreślony***

Or. de

Uzasadnienie

Powyższy ustęp jest zbędny, ponieważ poświadczenie dotyczące pracy wymagającej wysokich kwalifikacji (które zgodnie ze zmienioną definicją w art. 2 lit. b) obejmuje również uznanie doświadczenia zawodowego w zawodach nieregulowanych) jest już wymagane w art. 5 ust. 1 lit. a). Dalsze rozróżnienie między zawodami regulowanymi i nieregulowanymi nie jest konieczne.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 – ustęp 1 – litera e

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
e) przedkłada dowód posiadania ubezpieczenia zdrowotnego obejmującego wnioskodawcę i członków jego rodziny oraz wszystkie rodzaje ryzyka, od których zazwyczaj ubezpieczeni są obywatele danego państwa członkowskiego, ważnego przez okres, w którym takie ubezpieczenie i związane z nim świadczenia nie przysługują w związku z zawartą umową o pracę ani nie wynikają z tej umowy;	e) przedkłada dowód posiadania ubezpieczenia zdrowotnego obejmującego wnioskodawcę i członków jego rodziny oraz wszystkie rodzaje ryzyka, od których zazwyczaj ubezpieczeni są obywatele danego państwa członkowskiego, ważnego przez okres, w którym takie ubezpieczenie i związane z nim świadczenia ***ubezpieczenia zdrowotnego*** nie przysługują w związku z zawartą umową o pracę ani nie wynikają z tej umowy;

Or. de

Uzasadnienie

Uzupełnienie w celu wyjaśnienia, że niniejszy przepis dotyczy świadczeń ubezpieczenia zdrowotnego wynikających z umowy o pracę. W przeciwnym razie możliwa byłaby taka interpretacja przepisu, według której pozostałe świadczenia związane z umową o pracę znosiłyby obowiązek ubezpieczenia.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
f) nie może być uznany za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku	f) nie może być uznany za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku

publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.	publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego. ***Państwa członkowskie mogą zażądać okazania przez obywatela kraju trzeciego odpowiednich dokumentów poświadczających.***

Or. de

Poprawka 20

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 – ustęp 2 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Oprócz warunków określonych w ust. 1, miesięczne wynagrodzenie brutto podane w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy nie może być niższe od krajowego ***progu*** wynagrodzenia za pracę określanego i publikowanego w tym celu przez państwa członkowskie, który ***nie może być niższy od trzykrotności minimalnego miesięcznego*** wynagrodzenia za pracę brutto, określonego w prawie krajowym.	Oprócz warunków określonych w ust. 1, miesięczne wynagrodzenie brutto podane w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy nie może być niższe od krajowego ***poziomu*** wynagrodzenia za pracę określanego i publikowanego w tym celu przez państwa członkowskie, który ***wynosi co najmniej 1,7 przeciętnego*** wynagrodzenia za pracę brutto, określonego w prawie krajowym.

Or. de

Uzasadnienie

Dolna granica na obecnym, niskim poziomie nie odpowiada celowi regulacji i pojęciu „wysoko wykwalifikowanych pracowników”. Miara odniesienia nie powinna bazować na podstawowych potrzebach materialnych osób zainteresowanych podjęciem pracy. Mimo to poziom wynagrodzenia stanowi istotny wskaźnik „pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji”, a tym samym – obok definicji zawartych w art. 2 – dodatkową, przydatną możliwość kontroli przepływu pracowników. Ma to znaczenie zwłaszcza w kontekście możliwości przenoszenia się do innego państwa członkowskiego już po dwóch latach.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 5 – ustęp 2 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Państwa członkowskie, w których nie określa się minimalnego wynagrodzenia za pracę, wyznaczają krajowy próg wynagrodzenia za pracę jako trzykrotność kwoty minimalnych dochodów, poniżej której obywatele danego państwa członkowskiego są uprawnieni do pomocy społecznej w tym państwie członkowskim.	***skreślony***

Or. de

Uzasadnienie

Akapit drugi zostaje skreślony, ponieważ w niektórych krajach – tak jak w Niemczech – dotychczas nie ustalono minimalnego wynagrodzenia, a ponadto nie powinno się go stosować jako jednostki obliczeniowej w przedstawiony sposób.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 6

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Artykuł 6	***skreślony***
Odstępstwo	
Jeżeli wniosek został złożony przez obywatela kraju trzeciego w wieku poniżej 30 lat, posiadającego kwalifikacje wyższego wykształcenia, obowiązują następujące odstępstwa:	
a) państwa członkowskie uznają warunek określony w art. 5 ust. 2 za spełniony, jeżeli zaoferowane miesięczne wynagrodzenie brutto odpowiada dwóm trzecim krajowego progu wynagrodzenia za pracę wyznaczonemu zgodnie z art. 5 ust. 2;	

b) państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogu dotyczącego wynagrodzenia, przewidzianego w art. 5 ust. 2, jeżeli wnioskodawca ukończył stacjonarne studia dzienne oraz uzyskał tytuł licencjata lub magistra w placówce szkolnictwa wyższego mającej siedzibę na terytorium Wspólnoty;

c) państwa członkowskie nie wymagają obok kwalifikacji wyższego wykształcenia dodatkowo dowodu doświadczenia zawodowego, chyba że jest to konieczne dla spełnienia określonych w ustawodawstwie krajowym wymogów dotyczących wykonywania przez obywateli UE zawodu regulowanego określonego w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy.

Or. de

Uzasadnienie

Przewidziane odstępstwa dla obywateli krajów trzecich w wieku poniżej 30 lat prowadzą do dyskryminacji ze względu na wiek.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 7

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Artykuły 5 i 6 nie naruszają kompetencji państw członkowskich do określania ***limitu*** obywateli krajów trzecich przyjmowanych w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.	***(1) Decyzja o przyjęciu obywateli krajów trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji należy do poszczególnych państw członkowskich. Spełnienie wymogów określonych w art. 5 i 6 nie uprawnia do przyjęcia.*** ***(2)*** Artykuły 5 i 6 nie naruszają kompetencji państw członkowskich do określania ***liczby*** obywateli krajów trzecich przyjmowanych w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.

Obejmuje to również prawo państw członkowskich do całkowitej lub częściowej rezygnacji z przyjmowania obywateli krajów trzecich.

Or. de

Uzasadnienie

Zapis o uprawnieniu państw członkowskich do wprowadzania w ramach swoich kompetencji przepisów o liczbie przyjmowanych pracowników wysoko wykwalifikowanych może działać w sposób precedensowy, jeżeli nie będzie istniała możliwość rezygnacji z przyjmowania obywateli krajów trzecich. Brak opcji rezygnacji pozbawiałby w szczególności państwa członkowskie możliwości podejmowania zasadniczych decyzji o dostępie do swojego rynku pracy. Należy wyraźnie wskazać prawo państw członkowskich do całkowitej lub częściowej rezygnacji z określania liczby przyjmowanych pracowników wysoko wykwalifikowanych.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 8 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Początkowy termin ważności błękitnej karty wynosi dwa lata i jest przedłużany o co najmniej taki sam okres. Jeżeli umowa o pracę dotyczy okresu krótszego niż dwa lata, błękitną kartę UE wydaje się na okres obowiązywania tej umowy o pracę plus ***trzy miesiące***.	2. Początkowy termin ważności błękitnej karty wynosi dwa lata i jest przedłużany o co najmniej taki sam okres. Jeżeli umowa o pracę dotyczy okresu krótszego niż dwa lata, błękitną kartę UE wydaje się na okres obowiązywania tej umowy o pracę plus ***pięć miesięcy***.

Or. de

Poprawka 25

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 2 – akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku o błękitną kartę UE państwa członkowskie mogą zbadać sytuację na swoim rynku pracy i zastosować krajowe	Przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku o błękitną kartę UE państwa członkowskie mogą zbadać sytuację na swoim rynku pracy i zastosować krajowe

procedury dotyczące wymogów objęcia wolnego miejsca pracy.	procedury dotyczące wymogów objęcia wolnego miejsca pracy. ***W ramach uznaniowej decyzji państwa członkowskie uwzględniają krajowe i regionalne zapotrzebowanie na pracowników.***

Or. de

Uzasadnienie

W celu większej przejrzystości w stosunku do obywateli krajów trzecich oraz ze względów systematycznych należy sprecyzować w dyrektywie, iż warunkiem wydania błękitnej karty UE jest nie tylko spełnienie wymogów określonych w art. 5 i 6, ale także brak podstaw odmowy, o których mowa w art. 9 (m.in. badanie rynku pracy). W związku z tym przepis należy przekształcić w wyraźną normę uznaniową.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 2 – akapit drugi

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
Państwa członkowskie ***mogą***, z przyczyn związanych z polityką rynku pracy, traktować w sposób uprzywilejowany obywateli Unii***,*** obywateli krajów trzecich, jeżeli jest to przewidziane w prawodawstwie wspólnotowym, jak również obywateli krajów trzecich, którzy przebywają legalnie i otrzymują zasiłki dla bezrobotnych w danym państwie członkowskim.	Państwa członkowskie ***muszą***, z przyczyn związanych z polityką rynku pracy, traktować w sposób uprzywilejowany obywateli Unii ***oraz mogą traktować w sposób uprzywilejowany*** obywateli krajów trzecich, jeżeli jest to przewidziane w prawodawstwie wspólnotowym, jak również obywateli krajów trzecich, którzy przebywają legalnie i otrzymują zasiłki dla bezrobotnych w danym państwie członkowskim.

Or. de

Uzasadnienie

Pozbawianie obywateli Unii miejsc pracy i zastępowanie ich pracownikami z krajów trzecich byłoby niesprawiedliwe.

Poprawka 27

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 9 – ustęp 3 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	Państwa członkowskie mogą odrzucić wniosek o wydanie błękitnej karty UE, jeżeli skorzystały z prawa określonego w art. 7 ust. 2 oraz jeżeli przyjęto określoną liczbę obywateli krajów trzecich lub nie określono takiej liczby.

Or. de

Uzasadnienie

Z prawa państw członkowskich do określania liczby obywateli krajów trzecich, którzy mogą wjechać na ich terytorium w celu poszukiwania pracy, wynika także prawo do odrzucania wniosków o wydanie błękitnej karty UE, jeżeli określona przez państwa członkowskie kwota przyjętych obywateli krajów trzecich została wyczerpana lub jeżeli państwa członkowskie całkowicie lub częściowo zrezygnowały z jej określania.

Poprawka 28

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 10 – ustęp 1 – litera c a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	ca) jeżeli posiadacz nie dysponuje środkami wystarczającymi na utrzymanie siebie oraz, w stosownych przypadkach, członków swojej rodziny, bez korzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego. Władze państwa członkowskiego informują obywateli krajów trzecich o tym warunku w momencie składania wniosku o wydanie błękitnej karty UE.

Or. en

Poprawka 29

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Jeżeli nie dostarczono odpowiednich informacji na poparcie wniosku, właściwe organy zawiadamiają wnioskodawcę o konieczności przedstawienia dodatkowych informacji. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się do czasu otrzymania przez właściwe organy wymaganych dodatkowych informacji.	2. Jeżeli nie dostarczono odpowiednich informacji na poparcie wniosku, właściwe organy ***jak najszybciej*** zawiadamiają wnioskodawcę o konieczności przedstawienia dodatkowych informacji. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się do czasu otrzymania przez właściwe organy wymaganych dodatkowych informacji.

Or. en

Poprawka 30

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 12 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. O decyzji o odrzuceniu wniosku o błękitną kartę UE, o odmowie przedłużenia takiej karty lub o jej wycofaniu zawiadamia się na piśmie obywatela kraju trzeciego oraz, w odpowiednich przypadkach, jego pracodawcę zgodnie z procedurami zawiadamiania wynikającymi z właściwych przepisów krajowych; decyzję taką można zaskarżyć przed sądem danego państwa członkowskiego. W zawiadomieniu podaje się uzasadnienie decyzji oraz pouczenie o dostępnych procedurach i terminie jej ewentualnego zaskarżenia.	3. O decyzji o odrzuceniu wniosku o błękitną kartę UE, o odmowie przedłużenia takiej karty lub o jej wycofaniu zawiadamia się na piśmie obywatela kraju trzeciego oraz, w odpowiednich przypadkach, jego pracodawcę zgodnie z procedurami zawiadamiania wynikającymi z właściwych przepisów krajowych; decyzję taką można zaskarżyć przed sądem danego państwa członkowskiego ***zgodnie z prawodawstwem krajowym***. W zawiadomieniu podaje się uzasadnienie decyzji oraz pouczenie o dostępnych procedurach i terminie jej ewentualnego zaskarżenia.

Or. de

Poprawka 31

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 14 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Bezrobocie nie stanowi samo w sobie przyczyny wycofania błękitnej karty UE, chyba że okres bezrobocia przekracza ***trzy kolejne miesiące***.	1. Bezrobocie nie stanowi samo w sobie przyczyny wycofania ***lub nieprzedłużenia*** błękitnej karty UE, chyba że okres bezrobocia przekracza ***pięć kolejnych miesięcy***.

Or. de

Poprawka 32

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 14 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. W tym okresie posiadacz błękitnej karty UE może poszukiwać pracy i podejmować ją na warunkach określonych w art. 13 ust. 1 lub ust. 2, stosownie do okoliczności danego przypadku.	2. W tym okresie posiadacz błękitnej karty UE może poszukiwać pracy w ***zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji i*** podejmować ją na warunkach określonych w art. 13 ust. 1 lub ust. 2, stosownie do okoliczności danego przypadku.

Or. en

Poprawka 33

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 1 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
f) pomocy społecznej określonej w prawie krajowym;	***skreślona***

Or. de

Poprawka 34

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 1 – litera i

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
i) dostępu do towarów i usług oraz zaopatrzenia w powszechnie dostępne towary i *usług*, w tym do procedur przyznawania lokali mieszkalnych i pomocy świadczonej przez urzędy pracy;	i) dostępu do towarów i usług oraz zaopatrzenia w powszechnie dostępne towary i *usługi*, w tym do procedur przyznawania lokali mieszkalnych***, o ile nie chodzi o mieszkania socjalne,*** i pomocy świadczonej przez urzędy pracy;

Or. de

Poprawka 35

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 15 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. ***Państwa członkowskie mogą*** ograniczyć prawa przyznane na mocy ust. 1 ***lit. c) i i) w zakresie dotyczącym stypendiów naukowych i procedur przyznawania lokali mieszkalnych do przypadków, w których posiadacz błękitnej karty UE przebywał na ich terytorium lub ma prawo do przebywania na ich terytorium przez co najmniej trzy lata***.	2. ***Dane państwo członkowskie może*** ograniczyć prawa przyznane na mocy ust. 1.

Or. de

Poprawka 36

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 16 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	2a. Art. 8 należy rozumieć tak, że posiadacz błękitnej karty UE przebywał legalnie na terytorium pierwszego państwa członkowskiego przez okres, o którym mowa w tym artykule.

Or. de

Poprawka 37

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 19 – ustęp 3 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
3. Zgodnie z procedurami określonymi w art. 12 drugie państwo członkowskie rozpatruje ***zgłoszenie*** i informuje wnioskodawcę i pierwsze państwo członkowskie na piśmie o swojej decyzji o:	3. Zgodnie z procedurami określonymi w art. 12 drugie państwo członkowskie rozpatruje ***wniosek i dokumenty, o których mowa w ust. 2,*** i informuje wnioskodawcę i pierwsze państwo członkowskie na piśmie o swojej decyzji o:

Or. de

Poprawka 38

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 19 – ustęp 3 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
b) odmowie wydania błękitnej karty UE ***oraz nakazaniu*** wnioskodawcy i członkom jego rodziny, zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, w tym procedurami wydalenia, ***opuszczenia terytorium danego państwa,***	b) odmowie wydania błękitnej karty UE***, jeżeli nie zostały spełnione warunki określone w niniejszym artykule lub jeżeli istnieją podstawy odmowy przewidziane w art. 9.*** W ***takim wypadku państwo członkowskie, jeżeli wnioskodawca***

jeżeli nie spełniono warunków określonych w niniejszym artykule. Pierwsze państwo członkowskie niezwłocznie dokonuje, bez formalności, readmisji posiadacza błękitnej karty UE i członków jego rodziny. Po readmisji stosuje się przepisy art. 14.	***przebywa już na jego terytorium, nakazuje*** wnioskodawcy i członkom jego rodziny, zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, w tym procedurami wydalenia, ***opuszczenie jego terytorium***. Pierwsze państwo członkowskie niezwłocznie dokonuje, bez formalności, readmisji posiadacza błękitnej karty UE i członków jego rodziny. Po readmisji stosuje się przepisy art. 14.

Or. de

Poprawka 39

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 19 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
4. Wnioskodawca ponosi koszty związane z *powrotem i* readmisją swoją i członków swojej rodziny***, w tym, w odpowiednich przypadkach, poprzez zwrot wydatków publicznych poniesionych*** na mocy ust. 3 lit. b).	4. Wnioskodawca ponosi *wszelkie* koszty związane z readmisją swoją i członków swojej rodziny ***oraz zwraca koszty związane z procedurami wydalenia*** na mocy ust. 3 lit. b).

Or. de

Poprawka 40

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 19 – ustęp 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
5. Przy stosowaniu niniejszego artykułu państwa członkowskie ***mogą utrzymać limity przyjęć określone w art. 7***.	5. Przy stosowaniu niniejszego artykułu państwa członkowskie ***zachowują zgodnie z art. 7 ust. 2 prawo do określenia liczby przyjmowanych obywateli krajów trzecich oraz do całkowitej lub częściowej rezygnacji z ich przyjmowania***.

Or. de

Poprawka 41

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 20 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
2. Państwo członkowskie, które zdecyduje się zastosować ograniczenia w zakresie dostępu do rynku pracy przewidziane w art. 14 ust. 3 dyrektywy 2003/109/WE, ***traktuje*** posiadaczy dokumentu pobytowego „rezydent długoterminowy – WE/posiadacz błękitnej karty UE" w sposób uprzywilejowany w stosunku do innych obywateli krajów trzecich ubiegających się o możliwość pobytu w tym samym celu.	2. Państwo członkowskie, które zdecyduje się zastosować ograniczenia w zakresie dostępu do rynku pracy przewidziane w art. 14 ust. 3 dyrektywy 2003/109/WE, ***może traktować*** posiadaczy dokumentu pobytowego „rezydent długoterminowy – WE/posiadacz błękitnej karty UE" w sposób uprzywilejowany w stosunku do innych obywateli krajów trzecich ubiegających się o możliwość pobytu w tym samym celu.

Or. de

Poprawka 42

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 22 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich środkach legislacyjnych i wykonawczych przyjętych w odniesieniu do art. 7, art. 9 ust. 2, art. 19 ust. 5 i art. 20 za pośrednictwem sieci ustanowionej decyzją 2006/688/WE.	1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich środkach legislacyjnych i wykonawczych przyjętych w odniesieniu do art. 7, art. 9 ust. 2, art. 19 ust. 5 i art. 20 za pośrednictwem sieci ustanowionej decyzją 2006/688/WE***, a także udzielają szczegółowych informacji o tych środkach***.

Or. de

UZASADNIENIE

Migracja z przyczyn ekonomicznych stanowi wyzwanie, któremu UE musi stawić czoła w coraz bardziej zglobalizowanym świecie, w którym panują coraz ostrzejsze warunki konkurencji. UE wciąż nie jest postrzegana przez wysoko wykwalifikowanych pracowników jako atrakcyjna, co wyraźnie pokazują liczby. W porównaniu z krajami stanowiącymi tradycyjnie cel migracji, takimi jak Stany Zjednoczone, Kanada czy Australia, UE wypada blado w walce o najlepsze i najmądrzejsze umysły. Do UE przybywa zaledwie 5,5% wysoko wykwalifikowanych migrantów z krajów Maghrebu, podczas gdy Stany Zjednoczone lub Kanadę wybiera 54% z nich. UE przyjęła natomiast najwięcej niewykwalifikowanych pracowników z krajów Maghrebu (87%). Jeżeli chodzi o wysoko wykwalifikowanych pracowników ze wszystkich krajów trzecich, UE z udziałem 1,72% w ogólnym zatrudnieniu również zdecydowanie odbiega od pozostałych znaczących krajów imigracyjnych, takich jak Australia (9,9%), Kanada (7,3%), Stany Zjednoczone (3,2%) i Szwajcaria (5,3%).

Główną przyczyną niskiej atrakcyjności UE jako celu migracji jest istnienie 27 różnych systemów przyjmowania migrantów w UE, co znacznie utrudnia potencjalnym migrantom ekonomicznym z krajów trzecich bezproblemowe przemieszczanie się z jednego państwa do drugiego. Odmienność uregulowań w państwach członkowskich prowadzi do konkurencji między tymi państwami. Tylko około 10 państw członkowskich posiada specjalne systemy przyjmowania wysoko wykwalifikowanych migrantów, natomiast w pozostałych państwach członkowskich przepisy w tym względzie są wybiórcze lub nie ma ich w ogóle. Zaledwie w 6 państwach członkowskich UE istnieją specjalne programy zatrudniania wysoko wykwalifikowanych migrantów.

Sprawozdawczyni podkreśla zatem konieczność zastosowania kompleksowego i spójnego podejścia ogólnego do europejskiej polityki migracyjnej, uwzględniającego zarówno aspekty rozwoju i zatrudnienia, jak również kwestie integracyjno-polityczne. Wspólne przepisy europejskie są konieczne, aby sterować przepływami migracyjnymi do Europy i wewnątrz niej, a także aby ograniczyć nielegalną imigrację. Perspektywy i możliwości legalnej migracji prowadzą do tego, że kraje pochodzenia i kraje tranzytowe mają interes we wspólnym zwalczaniu nielegalnej imigracji. Wniosek Komisji, zwiększający atrakcyjność UE dla wysoko wykwalifikowanych pracowników z krajów trzecich poprzez przyspieszoną i elastyczną procedurę przyjmowania oraz zapewnienie korzystnych warunków pobytowych, jest zatem witany z zadowoleniem. Decydującą rolę odgrywa szybka i pozbawiona obciążeń biurokratycznych procedura przyjmowania, jak również wspólne i jednolite definicje dotyczące dostępu do 27 różnych rynków pracy w UE. Jedynie w ten sposób UE może pozostać konkurencyjna na szczeblu międzynarodowym. System oparty na wspólnych kryteriach stanowi jasny sygnał dla wysoko wykwalifikowanych pracowników z krajów trzecich, że UE jest poważnie zainteresowana tym, aby przyjmować specjalistów z krajów trzecich na odpowiednich krajowych rynkach pracy państw członkowskich oraz zatrudniać ich w UE na dłuższy okres. Przyciągając wysoko wykwalifikowanych specjalistów, UE przyczynia się do zwiększenia swojej konkurencyjności oraz wzrostu gospodarczego. Sprawozdawczyni podkreśla jednak wyraźnie, że zatrudnienie wysoko wykwalifikowanych imigrantów nie może stanowić długofalowego rozwiązania problemów gospodarczych lub demograficznych. Przyjmowanie wysoko wykwalifikowanych pracowników może jedynie przyczynić się do tymczasowego rozwiązania tych kwestii. W średnim i długim okresie

państwa członkowskie muszą podjąć dalsze działania w zakresie polityki zatrudnienia, polityki gospodarczej oraz polityki rodzinnej, aby sprostać aktualnym i przyszłym wyzwaniom w UE.

Sprawozdawczyni podkreśla, że migracja ekonomiczna ma realny wpływ na krajowe rynki pracy państw członkowskich. Dlatego państwa członkowskie muszą nadal mieć prawo określania liczby przyjmowanych imigrantów. Należy zagwarantować przestrzeganie zasady pomocniczości, ponieważ na szczeblu UE nie istnieje wspólny rynek pracy, nie ma jednolitego systemu opieki społecznej, brak jest wspólnego systemu emerytalno-rentowego, ani też nie ma zharmonizowanych systemów ubezpieczeń zdrowotnych. Sytuacja na krajowych rynkach pracy jest całkowicie różna pod względem struktury, dlatego migracja ekonomiczna musi uwzględniać odpowiednie wymogi krajowych rynków pracy. Decyzja o liczbie specjalistów z krajów trzecich oraz potrzebnych kwalifikacjach może być podjęta jedynie zgodnie z zapotrzebowaniem, a zatem w danym kraju.

Napływ wysoko wykwalifikowanych pracowników z krajów trzecich może mieć miejsce tylko przy ścisłym przestrzeganiu zasady preferencji wspólnotowej. Jako środek dodatkowy do krajowych strategii dotyczących rynku pracy jest on sensowny i pożyteczny wówczas, kiedy popyt na specjalistów na dane miejsce pracy nie może zostać zaspokojony ani przez obywateli UE, ani przez żadnego z 18,5 miliona obywateli krajów trzecich przebywających legalnie w UE. Należy również zwrócić uwagę, że obywatele UE z nowych państw członkowskich, których swoboda przemieszczania się nadal jest ograniczona pewnymi przepisami przejściowymi, nie mogą znaleźć się w gorszej sytuacji pod względem dostępu do rynku pracy niż wysoko wykwalifikowani pracownicy z krajów trzecich. Kształcenie i szkolenie własnych pracowników musi w dalszym ciągu pozostawać priorytetową kwestią dla państw członkowskich, a zapotrzebowanie nie może być pokrywane jedynie przez migrację. Należy raczej osiągnąć rozsądną równowagę między tymi dwoma środkami.

Stanowisko sprawozdawczyni

W projekcie sprawozdania sprawozdawczyni dokonała wielu uściśleń i wyjaśnień, aby określić możliwie jednolite warunki wjazdu obywateli krajów trzecich do Unii Europejskiej i jasno zdefiniować prawa państw członkowskich oraz poszczególnych obywateli krajów trzecich.

Sprawozdawczyni rozszerza zakres stosowania dyrektywy zarówno na osoby, które posiadają dyplom ukończenia szkoły wyższej lub wyższej szkoły zawodowej, przy czym z reguły zakłada się co najmniej cztero- lub pięcioletni okres studiów, jak również na osoby z odpowiednim doświadczeniem zawodowym wynoszącym sześć lat (z czego przynajmniej dwa lata na stanowisku kierowniczym). Wydłużenie okresu doświadczenia zawodowego jest sensowne i wynika z dostosowania do europejskiej dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych[1], która przewiduje dużo dłuższy czas szkolenia niż trzy lata, tak aby umożliwić jak najbardziej równe traktowanie absolwentów szkół wyższych i osób bez

[1] Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, uchylająca dyrektywę 77/452/EWG, 77/453/EWG, 78/686/EWG, 78/687/EWG, 78/1026/EWG, 78/1027/EWG, 80/154/EWG, 80/155/EWG, 85/384/EWG, 85/432/EWG, 85/433/EWG, 89/48/EWG, 92/51/EWG, 93/16/EWG i 1999/42/WE, Dz.U. L 255 z 30.9.2005 r.

wyższego wykształcenia.

Obok wymaganych kwalifikacji kolejnym kryterium przyjmowania obywateli krajów trzecich jest minimalne wynagrodzenie. W związku z tym sprawozdawczyni opowiada się za tym, aby miarą odniesienia dla wynagrodzenia było przeciętne krajowe wynagrodzenie brutto, i proponuje ustalenie dolnej granicy minimalnego wynagrodzenia na poziomie 1,7 przeciętnego wynagrodzenia brutto w danym państwie członkowskim. Dzięki temu również małe i średnie przedsiębiorstwa oraz szkoły wyższe będą w stanie werbować wysoko wykwalifikowanych pracowników.

Państwa członkowskie muszą w dalszym ciągu mieć prawo do wprowadzania w ustawodawstwie krajowym bardziej korzystnych przepisów z zakresu dostępu do zatrudnienia wymagającego wysokich kwalifikacji. Sprawozdawczyni podkreśla co prawda konieczność jednolitego dostępu przy pierwszym wjeździe do UE w oparciu przede wszystkim o podstawowe kryteria przyjmowania, wymienione w art. 5 ust. 1. Państwom członkowskim należy jednak przyznać możliwość pozytywnej korekty granicy minimalnego wynagrodzenia przewidzianej w art. 5 ust. 2 w przypadku przenoszenia się obywateli krajów trzecich do drugiego państwa członkowskiego. Należy zwrócić uwagę, że w odniesieniu do wymaganego wynagrodzenia minimalnego w przypadku pierwszego wjazdu już występują różnice pod względem zróżnicowanych poziomów wynagrodzenia w państwach członkowskich, które stanowią podstawę obliczeń.

Samodzielne ustalanie liczby obywateli krajów trzecich przyjmowanych na krajowym rynku pracy jest wyrazem suwerenności każdego z państw członkowskich. Sprawozdawczyni precyzuje to uprawnienie, umożliwiając państwom członkowskim w wyraźny sposób określenie kwoty zerowej lub częściową rezygnację z przyjmowania obywateli krajów trzecich. W związku z tym sprawozdawczyni proponuje przyjęcie za podstawę odmowy wydania błękitnej karty UE brak określenia tej kwoty lub jej wyczerpanie. Za kolejną podstawę odmowy uznaje się wnioskowanie o pomoc społeczną przez posiadacza błękitnej karty UE oraz brak wystarczających środków finansowych na utrzymanie pracownika i członków jego rodziny.

W projekcie sprawozdania wyjaśniono, że spełnienie przez obywateli krajów trzecich, którzy ubiegają się o błękitną kartę UE, wszelkich warunków przyjmowania nie uprawnia ich do otrzymania karty, ponieważ decyzja w tym względzie leży w gestii poszczególnych państw członkowskich. W ten sposób państwa członkowskie mogą także brać pod uwagę krajowe i regionalne zapotrzebowanie na pracowników, traktując priorytetowo obywateli Unii lub przebywających w UE obywateli krajów trzecich, co pozwoli na kontrolę migracji na krajowym rynku pracy.

Sprawozdawczyni podkreśla, że istotną europejską wartość dodaną dyrektywy stanowi prawo do mobilności wewnątrzeuropejskiej, przyznawane po określonym czasie oczekiwania. Wysoko wykwalifikowani obywatele krajów trzecich mogą po dwóch latach legalnej pracy w pierwszym państwie członkowskim przenieść się do jakiegokolwiek innego państwa członkowskiego w celu podjęcia zatrudnienia wymagającego wysokich kalifikacji pod warunkiem, że państwo to nie ustaliło kwoty zerowej i nie wyczerpało swojego limitu przyjęć. Sprawozdawczyni nie chciałaby dalszego ograniczania prawa do przenoszenia się obywateli krajów trzecich, ponieważ jedną z istotnych korzyści płynących z dyrektywy jest

podniesienie atrakcyjności przyjazdu obywateli krajów trzecich do Unii Europejskiej.